

РЕШЕНИЕ

№ 1365

гр. София, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. Д.

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА ЦВ. Д. Административно наказателно дело № 20241110200847 по описа за 2024 година

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба вх.№ Ж-46 от 28.12.2023г. по описа на Изпълнителна Агенция „Медицински надзор“(ИАМН) от В. Д. Д. с ЕГН ***** и адрес в гр. София, ж.к. Гео Милев, ул. Елисавета Багряна № 1, чрез адв. В. Д. с адрес в гр. Своге, ул. "Република" № 4, вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу Наказателно постановление N НП 93 от 14.12.2023г., издадено от изпълнителния директор на ИА“МН“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 116к, ал. 1 от Закон за лечебните заведения (ЗЛЗ) - "глоба" в размер на 300 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен не се явява.

Не се явява и процесуалният му представител – адв. Д., редовно уведомен.

В жалбата се излагат аргументи за допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила и се иска отмяна на НП

Претендира разноски.

В съдебно заседание административнонаказваният, редовно уведомен

не се явява.Представлява се от юрисконсулт Йорданова с пълномощно по делото. В хода на съдебните прения , последната от името на доверителя си изразява мнение за неоснователност на жалбата и претендира разноски.

От събраните гласни и писмени доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на В. Д. Д. с ЕГН ***** срещу Наказателно постановление N НП 61 от 23.06.2022г. , издадено от изпълнителния директор на ИА“МН“ е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба поради, което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

На основание Заповед № РД-13-766/18.08.2023 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (ИАМН), за периода от 21.08.2023 г. до 31.08.2023 г. е извършена извънредна проверка на структурата, управлението, дейността и организацията на медицинската помощ в лечебно заведение : „УНИВЕРСИТЕТСКА МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ И СПЕШНА МЕДИЦИНА Н.И. ПИРОГОВ “ ЕАД, с ЕИК 130345786 , със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „ Тотлебен“ №21, от комисия на ИАМН.

В резултат на извършената проверка е установено следното:

На 15.01.2023 г. детето Аливия Зарура е хоспитализирано в Отделение по детска гръдна хирургия към "УМБАЛСМ И.И. Пирогов“ ЕАД, създадена е История на заболяването (ИЗ) № 2058/2023 г.

На 16.01.2023 г. детето с дехоспитализирано, по желание на родителите.

На 16.01.2023 г. детето с дехоспитализирано, по желание на родителите, като в ИЗ е било отразено следното: „Дата: 16.01.2023 г.13:12 часа; наблюдение на болния; Изписва се преди завършено клинично наблюдение по желание на родителите, които са запознати с рисковете за здравето на детето“.

Вписани били имената на д-р Н. Картулев - специализант и д-р Величка Опаранова - специалист педиатрия и положени подписи.

Контролните органи установили, че в медицинската документация на пациента Аливия Зарура , липсва документиран отказ от продължаване на започналия престой в лечебното заведение по образец приложение № 3 от

Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи.

При така установеното на 09.11.2023г. св. Д. Д. на длъжност "директор" Дирекция КМДПП в ИА "МН" съставила срещу В. Д. Д. с ЕГН ***** Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № А-229 от 09.11.2023г. за нарушение чл. 69, ал.1 от ЗЛЗ Актът бил съставен в присъствие на В. Д., като препис от същия му бил връчен.

Въз основа на посочения АУАН на 14.12.2023 г. било издадено Наказателно постановление N НП 93 от 14.12.2023г. , издадено от изпълнителния директор на ИА“МН“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 116к, ал. 1 от - "глоба" в размер на 300 лева .

В наказателното постановление , АНО е възприел изцяло фактическата обстановка и правната оценка на фактите, изложени в АУАН.

Изложената фактическа обстановка състав намира за установена въз основа на показанията на св.Д. и приобщените към делото писмени доказателства.

Не са налице противоречия в доказателствената съвкупност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

АУАН и НП са издадени в сроковете, визирани в ЗАНН и от компетентни органи по смисъла на закона.

Съгласно чл. 34,ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. От доказателствата по делото се установява , че подведените като нарушение, факти са установени на 05.09.2023г. – последният ден от извършената проверка.

АУАН е съставен и връчен на 09.11.2023г. , т.е. в законоустановения тримесечен срок от откриване на нарушителя и преди да е изтекла една година от извършване на нарушението.

За дата на нарушението е приета датата , на която е следвало да се предостави „Информирано решение за преждевременно прекратяване на започналия престой в болничното заведение и на болнично лечение/диагностициране“ - образец по приложение № 3 към чл. 20, ал. 3, изречение второ от Наредба № 49/18.10.2010 г. – 16.01.2023г. и място в УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ ЕАД

НП също е издадено в законоустановения срок – 14.12.2023г.

АУАН е издаден от св.Д. на длъжност "директор" Дирекция КМДПП в ИА "МН", като същата е надлежно упълномощена със Заповед № РД-01-112/26.10.2023г. на изпълнителния директор на ИА"МН".

НП от своя страна е издадено от Изпълнителния директор на ИАМН, съобразно правомощията по 117 от ЗЛЗ.

Независимо от изложеното , съдът констатира, че описаните от АНО факти не осъществяват състав на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Наред и независимо от това са допуснати и съществени процесуални нарушения.

Съставеният АУАН № А-229 от 09.11.2023г. и НП № НП 93 от 14.12.2023г. не отговарят на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42, т.4 и т.5 и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, доколкото фактическите обстоятелства – описание на извършеното административно нарушение са неясни и не съответстват на посочената като нарушена материалноправна норма на чл. 69, ал. 1 от ЗЛЗ.

Спрямо жалбоподателя е било предявено административно-наказателно обвинение за осъществено от негова страна административно нарушение, което не става ясно в какво се изразява(фактически).

Посочено е от фактическа страна , че : 'В медицинската документация на пациента, липсва надлежно документиран отказ от продължаване на започналия престой в лечебното заведение по образец приложение № 3 от Наредба № 49/18.10.2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи.", като не се сочи никакво отношение - действие или бездействие на жалбоподателя във връзка

с процесния пациент.

Контролният, както и наказващият орган са приели, че жалбоподателят е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 69, ал.1 от ЗЛЗ, а именно: „Управителните органи на лечебното заведение ръководят и отговарят за цялостната му дейност“, в частта: „отговоря за цялостната му дейност“.

Очевидно е, че разпоредбата е с бланкетен характер и сочи на общите правомощия на "управителните органи", което предполага нейното запълване с конкретно съдържание, чрез посочването на онези разпоредби от закон или подзаконов нормативен акт, които въвеждат конкретно правило за поведение за изпълнителния директор на болницата.

В случая такова запълване липсва, което прави административното обвинение абсолютно негодно.

На първо място не е възможно да се определи предмета на доказване, а на следващо е засегнато правото на защита на санкционираното лице, поставено в неизвестност кое конкретно задължение не е изпълнило.

На следващо място: Описанието на твърдяното нарушение изобщо не съответства на съдържанието на правната норма, която се твърди да е нарушена. Разпоредбата на чл. 69, ал. 2 от ЗЛЗ сочи на общи правомощия на "управителните органи" на лечебното заведение и обща отговорност за цялостната дейност.

Общата отговорност за "цялостната дейност" следва да се разграничава от "медицинска дейност" и "медицинска документация", като първата касае всяка една дейност по направления в рамките на едно болнично заведение, което освен всичко е и търговско дружество, втората е свързана с диагностиката, изследването и лечението на дадено заболяване, а третата - със съставянето на определени документи, с определена форма и съдържание, по повод на извършването на медицинската дейност.

Общата отговорност по чл. 69, ал. 1 от ЗЛЗ за "управителните органи" на лечебното заведение е свързана с упражняването на общ контрол върху цялостната дейност на търговското дружество, а не върху медицинската документация, в частност - нейната форма и съдържание, и това следва

изрично от буквалното и стриктно тълкуване на чл. 69, ал. 1 от ЗЛЗ, където въобще не се говори за медицински документи или документация.

За сведение на наказващият орган и разпоредбата на чл. 69, ал. 2 от ЗЛЗ , в която са посочени правомощията на управителя на лечебното заведение , също не сочи на подобно задължение.

Съдът няма как да окачестви посоченото в АУАН, че:" Отговорността по настоящия АУАН следва да бъде вменена на началника на Отделение по детска гръдна хирургия към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“ ЕАД. Доколкото посочената длъжност на началник на отделението към дата 16.01.2023 г. е вакантна, то отговорността по АУАН следва да бъде насочена към Д-р В. Д. Д., в качеството му на изпълнителен директор", освен като абсолютно непознаване на приложимото право.

Отговорността на физическото лице не може да бъде никога обективна и наказващият административен орган, а преди това - и актосъставителят, дължи описване в АУАН и в НП на онези факти, от които е направен извод за неговото виновно поведение, но такива факти не са описани.

Административнонаказателната отговорност е лична, а в случая, доколкото е допуснато нарушение на Наредба № 49/18.10.2010 г. е следвало да се ангажира отговорността на лечебното заведение, а не на изпълнителния директор.

Не на последно място : нормата на чл. 69, ал. 1 от ЗЛЗ е обща и бланкетна. Изпълнителният директо , както и другите "управителни органи" може да носи отговорност за конкретна дейност само, когато не е била създадена изискваната от закона организация и когато не е бил упражнен изискваният от закона контрол.

В случая липсва в АУАН и в НП подобно твърдение , като не се сочи по силата на кой нормативен документ се изисква именно жалбоподателят да следи за това дали изискуеми документи са попълнени и дали това е сторено от задълженото за това лице, т. е. дали е налице упражнен или неупражнен контрол върху персонала на клиниката, а не върху документите.

Не се сочи също в кой нормативен регламент е разписано попълването

на съответен документ и от кой точно лекар (приемащ, лекуващ, дежурен, лекар-консултант, началник отделение и др.).

Нормите, които определят тези задължения задължително следва да се инкорпорират в състава на бланкетната норма и стават част от състава на административното нарушение.

От своя страна правната квалификация следва да намира отражение в изложените факти, т.е. ясно и точно да се посочат фактите, покриващи всеки един съставомерен признак на твърдяното нарушение.

Видно от приложените писмени доказателства, съдържащи цялостната история на протичане на заболяването на пациентката, проведените изследвания, назначеното лечение по време на посочения в АУАН и НП период, жалбоподателят не е бил , нито приемащ лекар, нито е бил неин лекуващ лекар, не е бил и дежурен лекар в клиниката, нито консултираш такъв, съответно не е взел участие в предоставянето на медицинска помощ, в определянето на диагнозата или лечението.

Така предявеното административно-наказателното обвинение, фактически и юридически очертава състав на допустителство, т. е. отговорност за допуснато от друго лице нарушение - лекуващ, респ. дежурен лекар, който е следвало да попълни въпросната бланка на медицинския формуляр "Информирано решение за преждевременно прекратяване на започналия престой в болничното заведение и на болничното лечение/диагностициране".

В случая обаче изобщо не става ясно какво е обвинението: действие, бездействие, неупражнен контрол или друго. Посочено е за нарушено:

"отговора за цялостната му дейност", което даже не е нарушение.

В същото време, съгласно разпоредбата на чл. 10 от ЗАНН, допустителите се наказват само в изрично предвидените от закона случаи, а състав на допустителство не е предвиден в Закона за лечебните заведения, вкл. и в санкционната разпоредба на чл. 116к от същия.

Предвид всичко , съдът намира, че Наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода от делото на жалбоподателят се дължат разноси и такива са поискани .

Искането обаче е неоснователно .

Представен е договор за оказване на безплатна правна помощ и съдействие при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв, но липсват доказателства за наличието на предпоставките по т. 3.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление N НП 93 от 14.12.2023г. , издадено от изпълнителния директор на ИА“МН“, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 116к, ал. 1 от Закон за лечебните заведения - "глоба" в размер на 300 лева .

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____